

A photograph of two people in a room filled with bookshelves. On the left, a woman with glasses and a pink shirt is seated, playing a red accordion. On the right, a man with a beard and white shirt is sitting on a couch, looking towards the camera. A lamp is visible in the background.

GRANHOLM GENEALOGY

Jussi Törnwall – a friend, a
cousin

INTRODUCTION

I have included some information in Finnish and Swedish, translations would have been cumbersome and a great many who would be interested in this are in Finland.

This story is about a longtime family friend, whom I recently found is also a distant cousin. Jussi Törnwall has been a close friend for forty years, especially with Uno Granholm's family and also with us for many years. Many, many Midsummer nights have we spent together at "Villa Inge" with music, song, feasting on "Oh so good!" food and beverages. Some photographs from 2003 and 2004 show how we enjoyed those moments.

Here I want to give you some information about Jussi, how we are related, what he has done and continues to do. The Internet Wikipedia has a brief reference to him and also several links to his work. Some of these are included here with links for listening to the actual music with video. Jussi is also a descendant of a common ancestor, [Erik Sursill](#) of the large Sursill family.

While working on the book, "[The Murder of Elina – Elinan Surma](#)" I noted that this poem had been made into an opera. As Jussi is an expert on this I contacted him, noting also that I had some Törnwall genealogy information. Jussi provided some additional information about his family ancestry and we found out that we are distant cousins from, among other common ancestors, the historical main person in the Elina story, Claes Lydekeson Djäkn. Just how a movie was made about this story, another was made about other ancestors, King Erik The Saint and his son Knut, based on the trilogy by Jan Guillou about Arn Magnusson. See the YouTube videos at <http://www.youtube.com/watch?v=rDDrNH12zcg> about Erik and continuation at <http://www.youtube.com/watch?v=Had8DhNBVHA&feature=related> about his son Knut.

I have included information from Wikipedia about Jussi's grandfathers. His paternal grandfather, Lars Emil Törnwall, was a composer and pastor for Finnish and Swedish congregations. Jussi's Uncle Gunnar Törnwall studied music composition and piano and got some lessons from even Sibelius. See the relationship chart.

His maternal grandfather, Kaarlo Wesala, was a teacher and author. During the "Finnish famine" (1867 – 1868), when all family members except him were sick, he wrote a book from which excerpts are included here. He also wrote a book for grade school about the History of Finland. That book in its first publication in 1885 was confiscated by police sent to all schools by the Russian General Governor, Count Feodor van Heiden. In his position in Finland, the Slavophile Heiden saw his task to russify the country. However, his reputation among the Finns is not very bad, because of his subtle methods - his successor, general Bobrikov, enjoys a really contrasting fame of a russifying tyrant. Another of Jussi's and our relative, Eugen Schauman, took care of Bobrikov. Read online about this assassination in "[Finland's Independence, the Birth](#)".

Jussi has been interested in the poetry and music that Kaj and I have dabbled in. Earlier he translated to Finnish the *Forest Pine* (the Swedish lyrics about *Granholmen*) which pictures us as a family. Listen to the [Thorson's Arrangement](#) or to my [Granholm Arrangement](#). You can also see my computerized [Music Notes](#). This song ties in to the story "*Granholmen, an Isle in the Forest*". [Click here for the story in PDF format](#).

Kaj wrote another poem, "*Fairy Woods*" which I translated to Swedish and set to music and sent to Jussi. You can listen here to this [Granholm Arrangement](#). I have included his Finnish translation and some of the comments that Jussi sent to show you what a kind and caring teacher Jussi is.

The Törnwalls share also our ancestries going back to Erik IX The Saint, King of Sweden and his squire Rötker Ingesson Jägerhorn from Finland. They are described here including another interesting ancestor, Sigge Larsson Sparre. This information is in Swedish, the English information is in the book "[Finland/Sweden Historical Wars](#)" on our homepage.

Lars Granholm, May 2012
Adamstown MD, USA

Dramaturgi Jussi Törnwall



Suomen Kansallisoopperassa dramaturgin tärkein tehtävä on laatia oopperaesitysten käsiohjelmia. Jussi Törnwall toimi 15 vuotta kestäneen työuransa aikana viitisenkymmentä käsiohjelmaa niin vanhassa kuin uudessakin oopperatalossa.

The Finnish National Opera's dramaturge's most important task is to create workbooks for opera performances. Jussi Törnwall has during his 15 year career made some fifty workbooks for the old as well as the new opera houses.

Dramaturgy is the art of dramatic composition and the representation of the main elements of drama on the stage. Dramaturgy is a distinct practice separate from play writing and directing, although a single individual may perform any combination of the three. Some dramatists combine writing and dramaturgy when creating a drama. Others work with a specialist, called a dramaturge, to adapt a work for the stage.

At larger theaters or opera houses, the dramaturge works on the historical and cultural research into the play or opera and its setting. In theater companies, a dramaturge will create a workbook for the director and actors (usually these are different) and work extensively with the director prior to the first rehearsal.

Jussi also has a special connection to our hometown Kokkola. His father's grand-mother was Hedvig Helena von Rehausen, of a Finnish noble family. The last von Rehausen male family member, Åke Fjalar von Rehausen, who had a drugstore (tel. 215 in 1929) in Kokkola was buried there in 1953. He was Jussi's second cousin, twice removed. According to the custom when the sword-side dies out, a plaster copy of the family crest was broken at that funeral, which Jussi's father attended.

Emil Törnwall,

Lars Emil Törnwall (10. elokuuta 1861, Messukylä – 31. lokakuuta 1926) oli pappi ja säveltäjä. Emil oli hänen kutsumanimensä, vaikka Lars oli hänen ensimmäinen nimensä. Siksi hänet tunnetaan Emil Törnwallina. Joissain dokumenteissa hänen sukunimensä kirjoitetaan yksinkertaisella v kirjaimella, Törnvall, vaikka oikea muoto on Törnwall.



Hänen vanhempana olivat Lars Gustaf Wilhelm Törnwall (26. lokakuuta 1819, Tampere – 31. lokakuuta 1893, Perniö) ja Helena Rosina Hedvig von Rehausen (6. elokuuta 1819, Vihti – 28. heinäkuuta 1911, Hämeenkyrö).

Emil oli naimisissa Beda Maria Enbergin kanssa. Heillä oli kahdeksan lasta: Lars Olof (14. lokakuuta 1889, Perniö - 1. kesäkuuta 1958, Loviisa), Ernst Gunnar (s. 21. kesäkuuta 1891, Perniö), Martin Johannes (1. huhtikuuta 1893, Tyrvää - 22. huhtikuuta 1963), Otto Erik (s. 8. toukokuuta 1895, Tyrvää), Gerda Helena (s. 1. joulukuuta 1896, Tyrvää), Åke Torsten (s. 18. syyskuuta 1898, Tyrvää - joulukuussa 1975, Helsinki), Lilian Maria Charlotta (19. elokuuta 1900, Tyrvää - 29. lokakuuta 1904, Tyrvää), Gösta Wolter Sigurd (30. toukokuuta 1902, Tyrvää - 13. helmikuuta 1936)

Emil oli ajatellut ryhtyä teatterialalle, mutta hengellinen herääminen muutti hänen suunnitelmansa. Tähän heräämiseen vaikutti suuresti pastori Johannes Bäck, joka kävi puhumassa hänen kotipaikkakunnallaan Perniössä. Emil luki papiksi ja valmistui 19.06.1888. Samana kesänä hänet vihittiin avioliittoon Beda Maria Enbergin kanssa. Pastoraalitutkinnon hänen suoritti 1891. Hän oli kappalaisena Tyrvällä (1892-1908). Kirkkoherrana hän toimi Kristiinankaupungissa (1909-13) ja Alahärmässä vuodesta 1915 kuolemaansa asti.

Evankelinen herätsliike oli lähellä Emiliaa, koska sekä hänen isänsä että mainittu Johannes Bäck toimivat sen piirissä. Hänestä tulikin evankelinen pappi joka auttoi musikaalisuudellaan herätsliikkeen toimintaa. Siiönin kannel -laulukirjassa on muutama hänen säveltämänsä laulu. Yksi hänen sävellyksensä on Luterilaisen Kirkon virsikirjassa (178). Sama sävelmä on myös Ruotsin Evankelisluterilaisen kirkon virsikirjassa numero 228, "I tro under himmelens skyar". Tämä melodia on käytössä myös vapaiden suuntien laulukirjassa (Hengellinen laulukirja 362) O.H. Jussilan runossa "Kun Jeesus on omana mulla".

Hän saarnasi sekä ruotsiksi että suomeksi. Häneltä on pieni kirja "Maailma sowitzettu. Hepr.9:11-14", joka ilmestyi 1908 SLEYN:n kustantamana 5000 kappaleen painoksesta. Se julkaistiin myös ruotsinkielisenä.

Virsiä tai hengellisiä lauluja

Hän on säveltänyt seuraavat laulut:

1. Kun Jeesus on omana mulla
2. Ei paina mun murheeni täällä
3. Sanassasi mua pidää, Jeesus
4. Virsi 178: Myös isämme uskoivat ennen

1. [Virsi 178: Myös isämme uskoivat ennen](#)
2. [Sukututkimus](#)

Below is information about Jussi's maternal grandfather who was a grade school teacher and author. Jussi's mother is on the bottom left of the photograph below. His uncle Väinö, top center, must have had the same genes as Jussi; he composed music and translated several popular songs from a variety of languages. A radio interview mentioned that he knew 12 languages well and just as many satisfactorily. Read about him (in Finnish) at <http://www.pcuf.fi/~jim/Valve.html>

http://fi.wikipedia.org/wiki/Kaarlo_Wesala

Kaarlo Wesala

Kaarlo Wesala (sukunimi vuoteen 1888 **Tiitinen**; 14. helmikuuta 1856, Vesanto – 3. marraskuuta 1947, Lappi TI) oli suomalainen kansakoulunopettaja ja kirjailija. Kaarlon vanhemmat olivat Israel Tiitinen (3. maaliskuuta 1834 - 6. helmikuuta 1917) ja Sofia Liimatainen (3. huhtikuuta 1830 - 6. huhtikuuta 1909).

Kaarlon ja hänen ensimmäisen vaimonsa Eriikka Jussilan poika oli sanoittaja, säveltäjä, kirjailija, lehtimies ja keksijä Kaarlo Väinö Valve, taiteilijanimeltään V. Arti. Kaarlon toinen vaimo oli Karoliina Voutilainen (2. tammikuuta 1863 - 10. tammikuuta 1927), jonka kanssa hänellä oli lapset Hilja, Arvo, Alli ja Elli. Hän muutti sukunimensä 1888 Tiitisestä Wesalaksi (nykyisin Vesala), kun oli avioitunut Karoliinan kanssa 1888.

Takarivissä vasemmalta Alli, Väinö ja Arvo. Edessä vasemmalta Elli, Karoliina, Kaarlo ja Hilja



oli johtaja ja hänellä oli kaksi päätoimista opettajaa. He saivat valtionapua ja lukukausimaksu oli 40 markkaa. Seminaari toimi noin 20 vuotta ja ennätti kouluttaa noin 3000 opettajaa.

Kaarlo otti eron opettajan virasta 1918 ja eläkettä nauttien asettui asumaan Kuortaneen kirkon lähelle, mutta johti kiertokouluseminaaria vielä useita vuosia. Jätäessään kaiken opetustoimen 1929 hän tuli olleksi opettajantoiressa 41 vuotta. Hän oli suorittanut Turun tuomiokapitulissa saarnalupatutkinnon ja oli opettajantoiensa ohessa saarnaajana Tyrvään Sammaljoen kirkossa yhdeksän vuotta. Kuolinpäivänään Kaarlo asui poikansa Arvon kotona Lappi TI:n pappilassa. Arvo oli puhujamatkalla, mutta hänen vaimonsa Elli hoiti Kaarhoa, joka sanoi vieressään olleelle miniälle: *"Jeesuksen Kristuksen veri puhdistaa meidät kaikesta synnistä, minutkin, joka olen syntisistä suurin."* Tämän sanottuaan hän kuoli miniänsä käsivarsille.

Historian kirjan ensimmäinen painos takavarikoitiin

Kaarlo toimitti kirjan "Suomen historia kansakouluja varten", jonka ensimmäinen painos takavarikoitiin kenraalikuvernöörin siitä tekemien huomautusten vuoksi. Mikään lehti ei kerro siitä, mitä huomautettavaa venäläisillä oli, mutta tapauksesta mainitaan monessa lehdessä, mikä on luettavissa Kansalliskiraston digitoidusta arkistosta.

Tampereen Uutisissa oli 15.03.1895 sivulla kolme uutinen otsikolla: "Kansakoulunopettaja K. Wesalan historian kirja." Siinä on kirjoitettu näin: "Niitten muistutusten johdosta, jotka kenraalikuvernööri teki kansakoulunopettaja K. Wesalan toimittamaa "Suomen historian oppikirjaa" vastaan, jonka Porvoon painoasiames, pastori B.A. Reinholtm oli hyväksynyt, on mainittu painoasiames erotettu virastaan kolmeksi kuukaudeksi."

Mikkeli -lehti 31.07.1895 sivulla kolme otsikolla "Etsitty kirja". Kirjoitukseissa sanotaan: "Poliisivoimalla etsitään maaseuduillakin ruununvoutien käskystä Wesalan Suomen historiaa. Niin ovat poliisikonstaapelit käyneet sitä kysymässä kansakoulujen esimiehiltä ja opettajilta; millä menestyksellä, on meille tuntematonta sanoo U.S:o."

Otteita kirjasta 'Waikka kokee, eipä hylkää Herra'

Nälkävuosien (1867 - 1868) aikana kaikki muut perheen jäsenet paitsi isä olivat sairaana. Siitä Kaarlo kirjoittaa seuraavasti:

Me sairaat vaan yhä makasimme hervottomina, vaikka kesä oli jo lähes puolessa. Kuolema oli ovella. Ijäisyyden kamala pelko valloitti sydämet. Monet kuolonsanomat, joita joka päivä naapurikylistä kuulimme, muistuttivat meille pikaisista ijäisyyteen lähtöä. Semmoinen tila saapi sydämet pehmeämään ja jäykänkin mielen taipumaan. Varmaan niin tapahtui äidissäni ja minussa, sillä me rupesimme etsimään "Herran kasvoja" ahkeralla rukouksella ja saimmekin kohta tuta toteksi virren sanat: "Ne kuin Herraa etsivät, Hänelt' he avun löytäväät." Minä saavutin ensin semmoisen rauhan sydämelleni, että sen kanssa rohkenin odottaa kuolemata aivan levollisesti ja ilomielellä, niinkuin parasta ystäväät ja hyväntekijätä, joka tekisi lopun elämän surkeudesta ja tuottaisi ijäisen onnen taivaassa. Äidilleni semmoisen rauhan saavuttaminen oli vaikeampi. Hän tahtoi sortua epäuskon alle ja semmoisessa ahdistuksessaan halusi hän pappia, joka toivo myös tuli täytetyksi. Sen perästä oli äitinikin yhtäläisellä tulevaisuuden toivon varmuuden kannalla kuin minäkin, ja me odotimme levollisella miehellä joka päivä kotia pääsemistämme. Vaan aika ei ollutkaan vielä siksi määärätty. Jumala näki viisaudessaan hyväksi auttaa meidät jälleen entiseen terveyteemme.

Jouduttuaan työttömäksi pehtoorin toimestaan Kaarlo tuli töihin Helsinkiin. Sillä reissullaan hän tuli uskoon. Siitä hän kertoo näin:

Kun toimitus oli loppunut, läksin varsin kepeillä askeleilla astumaan asunnolleni. Kau'an painanut syntikuormani jää "ristin juurelle". Jeesus tuntui minusta, kävellessäni katua pitkin, niin rakkaalta ja

läheiseltä, että tahdon häntä oikein ojennetuun käsin koetella ja syleillä. Tunsin hänen todella olevan kanssani, aivan vieressäni, aivan joka puolelta ympäröivän itseäni. Oikein teki mielen hyppiä ilosta. Häntä kiitin ja ylistin sekä puhelin hänen kanssansa niinkuin jonkin likeisimmän ystäväni kanssa. Tultuani asunnolleni, laskeusin siellä vuoteelleni levolle, mutta uni ei tahtonutkaan tulla silmiini. Ne vaan paloivat ja leimusivat ilosta. Luulin "uskovaisten" elämän olevan aina semmoista ja olin sanomattoman iloinen siitä, että olin senlaisen onnen saavuttanut.



Kaarlo kertoo siitä, miten hänessä syntyi päätös lukea opettajaksi:

Paljon asiasta yksninäni tuumailtua, ainoastaan Korkeimman läsnäollessa, tuli yhtäkkiä halu ruveta pyrkimään lasten opetustoimeen, jos vaan voisin neuvotella itseni seminaariin. Siinä toimessa huomasin parahiten voivani Jumalata palvella ja Hänen rakkautensa tuntoa itsessäni säilyttää, puhellessani pienokaisille taivaallisista asioista, ja yhteydessä sen toimen kanssa saisin laulutaipumuksiani suuremmassa määrässä viljellä. Vaan kun olin aivan köyhä, näytti tuon halun toteuttaminen hyvin epätietoiselta. Ajattelin kumminkin, "ett'e Jumalalle ole yhtään asiata mahdotonta."

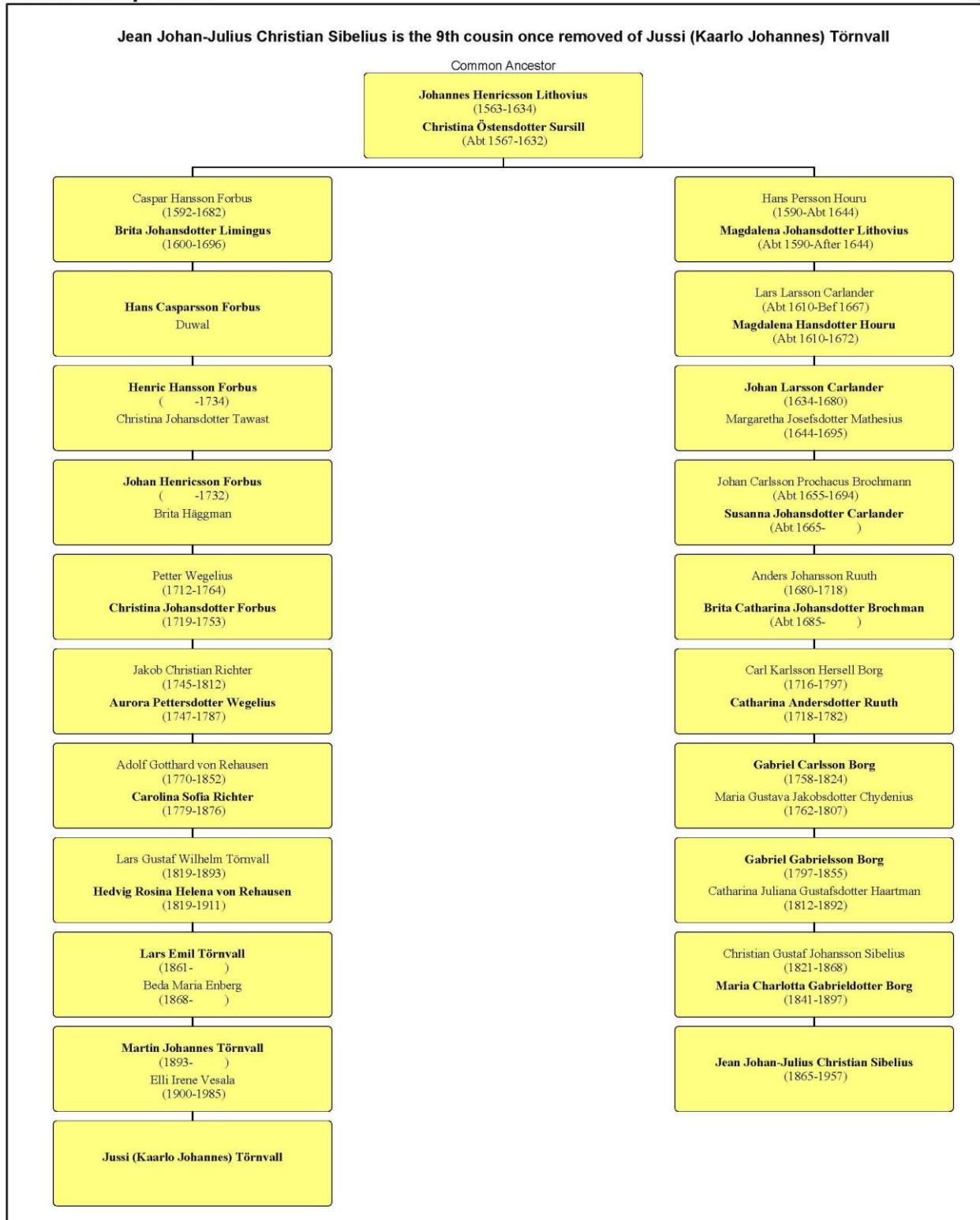
Koko kirja voidaan lukea täällä: [Vaikka kokee, eipä hylkää Herra.](#)

- 1 Claes Lydekesson Djäkn b. 1379 d. 1437
m. Kristina Jönsdotter Garp b. 1380 d. 1435
[daughter of Jöns Andersson Garp and Ragnhild Eriksdotter Sandika ätten]
- 2 Marta Klasdotter Diekn b. 1410
m. Jöns Olofsson Tawast b. Bef 1440
[son of Olof Jönsson Tawast and Christina Rötkersdotter Jägerhorn Av Spurila]
- 3 Valborg Jönsdotter Tawast b. 1427 d. 1497
m. Henrik Klausson Fleming d. 1490
[son of Claus (Klas) Pedersson Fleming and Cecilia Klausdotter Djekn]
- 4 Johan Henriksson Fleming b. 1465 d. 1517
m. Märta Erengisledotter Djäkn b. 1465 d. 1500
[daughter of Erengisle Björnsson Djäkn and Karin Karlsdotter Bonde]
m. Valborg Asken b. 1467
[daughter of Hans Asken and Greta Meideburg]
- [Child of Johan Henriksson Fleming and Märta Erengisledotter Djäkn]
- 5 Anna Johansdotter Fleming d. 1545
m. Olof Pedersson (Wildeman) Lille b. 1489 d. 1535
[son of Peder Lille and Barbara Olofsdotter Garp]
- 6 Karin Olofsdotter Wildeman b. 1465 d. 1535
m. Ludolf Boose b. 1465 d. 1535
- 7 Johan Ludolfsson Boose b. Abt 1500 d. 1596
m. Ingeborg Henriksdotter
[daughter of Henrik Simonsson and Kerstin Pedersdotter Fleming]
- 8 Kerstin Johansdotter Boose b. 1576 d. 1646
m. Bertil Von Nieroht b. 1582 d. 1652
- 9 Maria Bertilsdotter Von Nieroht b. 1612 d. 1682
m. Carl Henriksson Von Lindelöf b. 1605 d. 1668
[son of Henrik Hansson Lindelöf and Elin Bengtsdotter Gyllenlood]
- 10 Carl Carlsson Von Lindelöf b. 1635 d. 1704
m. N.N. Laurisdotter Laurentz
[daughter of Lorentz and Margareta Elisabeth Termau]
- 11 Anna Maria Carlsdotter Von Lindelöf b. 1670 d. 1 Feb 1747
m. Ericus Christiemi Orenius b. Abt 1658 d. 2 Mar 1740
[son of Krister (Christiernus) Matthiae Orenius and Ingeborg]
- 12 Margareta Eriksdotter Orenia b. 16 Jan 1710 d. 1804
m. Johan Urnovius b. 1706 d. 1783
[son of Johannes Urnovius and Sara Jakobsdotter Bock]
- 13 Christina Margaretta Urmovia
m. Johan Flinck m. 20 Dec 1781
- 14 Johan (Flinck) Årenius b. 12 Jan 1787 d. 6 Nov 1823
m. Ulrika Abrahamsdotter Sevon m. 15 Mar 1810 b. 9 Jun 1784
[daughter of Abraham Abrahamsson Sevonius and Juliana Ulrika Hallonblad]
- 15 Johan Gustaf Johansson Årenius b. 5 Jun 1810
m. Johanna Carolina Röring b. 24 Jun 1802 d. Abt 1839
[daughter of N.N. Röring and Maria Jakobsdotter Täktström]
- 16 Charlotta Constantia Johansdotter Renlund b. 4 Jun 1830 d. 28 Jan 1905
m. Erik Eriksson Käll m. 19 Mar 1854 b. 24 Jun 1829 d. 23 Jan 1905
[son of Erik Persson Lillkäll and Maria Johansdotter Lillkäll]
- 17 Johanna Karolina Eriksdotter Käll b. 9 Jan 1863 d. 8 Nov 1934
m. Karl-Johan Granholm m. 24 Mar 1887 b. 14 Mar 1866 d. 22 Jun 1920
[son of Anders Gustaf Johansson Granholm and Brita Andersdotter Djupsjö]
- 18 Uno Leo Granholm b. 4 May 1900 d. 11 Aug 1977
m. Martta Emilia Markus m. 25 Aug 1923 b. 29 Apr 1901 d. 26 Jul 1981
[daughter of Juho Vihti Markus and Hanna Emilia Paavola]
- 19 Martta Ingeborg Granholm b. 15 Aug 1924 d. 29 Oct. 2004
m. Aarne Mattias Pasanen b. 4 Mar 1919 d. 1984

- 1 Claes Lydekesson Djäkn b. 1379 d. 1437
m. Elin av Orkovakkis
m. Kristina Jönsdotter Garp b. 1380 d. 1435
[daughter of Jöns Andersson Garp and Ragnhild Eriksdotter Sandika ätten]
- [Child of Claes Lydekesson Djäkn and Kristina Jönsdotter Garp]
- 2 Cecilia Klausdotter Djekn b. 1370
m. Claus (Klas) Pedersson Fleming b. 1360 d. 1427
[son of Peder Klasson Fleming and Christina]
- 3 Magnus Klasson Fleming b. 1410 d. Aft 1450
m. Elin Nilsdotter Kurck b. 1410 d. 1486
[daughter of Nils Hermansson Korke]
- 4 Herman Magnusson Fleming b. 1440 d. Bef 1490
m. Elin Filipsdotter b. 1450 d. 1495
[daughter of Filipus Ivarsson and Elin Gödigsdotter Fincke]
- 5 Peder Hermansson Fleming b. 1480 d. 1532
m. Elin Hansdotter Lydeke b. 1490 d. 1543
[daughter of Hans Lydeke and Kerstin Henriksdotter Finkenberg]
- 6 Herman Persson Fleming d. 1583
m. Gertrud Håkansdotter Hand d. 1585
- 7 Lars Hermansson Fleming d. 1602
m. Anna Henriksdotter Horn Af Kanckas d. 1602
- 8 Anna Larsdotter Fleming d. 1632
m. Claes Boije af Gennäs d. 1618
[son of Göran Nilsson Boije af Gennäs and Anna Göransdotter Högsjögårdsläkten]
- 9 Göran Claesson Boije d. 1646
m. Estrand Uggla d. 1688
[daughter of Claes (Vice Admiral) Uggla and Beata Hansdotter Wachtmeister at Björkö]
- 10 Claes Göransson Boije b. 1641 d. 1663
m. Anna Christina Cronstierna
[daughter of Michael (Struberg) Cronstierna and Brita Axelsdotter Stålarm]
- 11 Märtha Christina Boije af Gennäs b. 1684 d. 1749
m. Carl Klick b. 1685 d. 1759
[son of Henrik Klick and Helena Lindsay]
- 12 Brita Helena Klick b. 1713 d. 1747
m. Bengt de la Motte b. 1703 d. 1762
[son of Jakob Henrik de la Motte and Elsa Johansdotter Galle]
- 13 Märta Charlotta de la Motte b. 1746 d. 1800
m. Adolf von Rehausen b. 1737 d. 1812
- 14 Adolf Gotthard von Rehausen b. 1770 d. 1852
m. Carolina Sofia Richter b. 1779 d. 1876
[daughter of Jakob Christian Richter and Aurora Pettersdotter Wegelius]
- 15 Hedvig Rosina Helena von Rehausen b. 1819 d. 1911
m. Lars Gustaf Wilhelm Törnvall b. 1819 d. 1893
[son of Otto Wilhelm Törmros and Anna Helena Gestrin]
- 16 Lars Emil Törnvall b. 1861
m. Beda Maria Enberg b. 1868
[daughter of Karl Enberg and Engla Charlotta Renvall]
- 17 Martin Johannes Törnvall b. 1893
m. Elli Irene Vesala b. 1900 d. 1985
[daughter of Kaarlo Vesala and Karoliina Voutilainen]
- 18 Jussi (Kaarlo Johannes) Törnvall

Relationship Chart

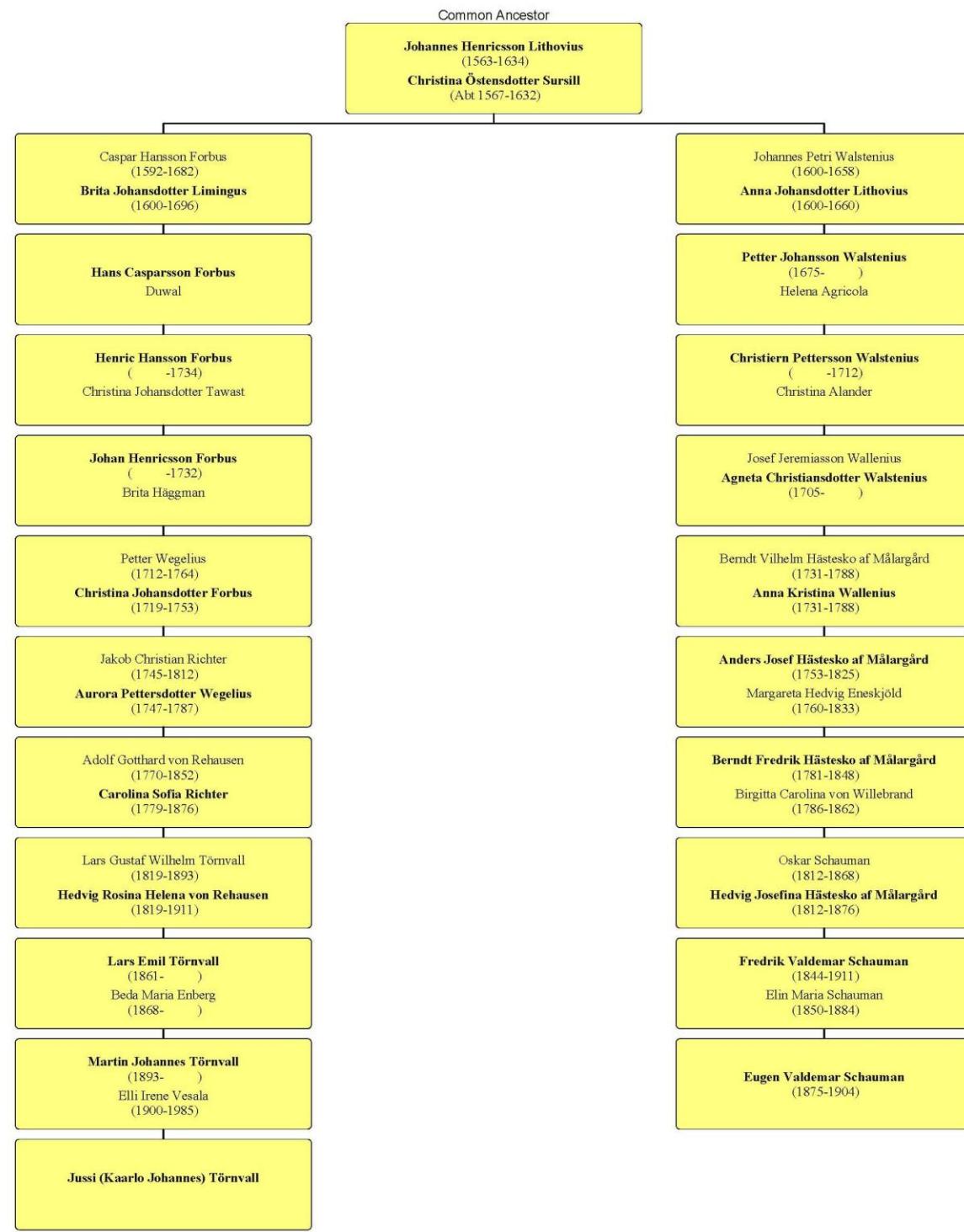
Page 1



Relationship Chart

Page 1

Eugen Valdemar Schauman is the 9th cousin once removed of Jussi (Kaarlo Johannes) Törnvall



Here is some music that Jussi has been involved with, click on the link to listen



Toccata and Fugue, for piano (after Bach, BWV 538) Risto Lauriala 1/2

fjrace2000 Subscribe 230 videos

0:29 / 5:12

Like Add to Share

1,878 8 likes, 0 dislikes Artist: Risto Lauriala

Uploaded by fjrace2000 on Jun 8, 2010
Toccata and Fugue, for piano (after Bach, BWV 538) Risto Lauriala 1/2 con pinturas del gran Rufino

The Finnish pianist, Risto Lauriala, began his musical studies in Oulu under Helge Lück and later continued at the Oulu College of Music as a pupil of Jussi Törnwall.

<http://www.youtube.com/watch?v=H6WXprt8lM&feature=relmfu>

Jussi Törnwall... In 1999 he acted as **dramaturgical** adviser on the new production of Lohengrin at the Bayreuth .

<http://www.youtube.com/watch?v=V8QyPo9mAGc>

Richard Wagner - LOHENGRIN - Bayreuth 2011



Das Rheingold (Entrance of the Gods) - Wagner Symphonic Syntheses

DjangoMan1963 Subscribe 97 videos

6:03 / 8:05

Like Add to Share

157,789 311 likes, 4 dislikes

Uploaded by DjangoMan1963 on Apr 7, 2011
Performed by José Serebrier and the Bournemouth Symphony Orchestra

Dramaturgist, pianist Jussi Törnwall's lecture on Das Rheingold: "It all began with a dream".

Das Rheingold ('The Rhine Gold') is the first of the four operas that constitute Richard Wagner's *Der Ring des Nibelungen* ('The Ring of the Nibelung').

http://www.youtube.com/watch?v=_q3Xlu7G7mM&feature=fvwrel

We had the opportunity to see this performance, translated by Jussi, in Jyväskylä. Sanna Kokko played violin in this orchestra.

LEPAKKO -operetti



2008:

Kesäkuu: Martinkievari, Äänekoski
Elokuu: Himostteatteri, Jämsä:

Hämeenlinna:
Verkatehdas 5.11.

Kuhmo:
Kuhmo-talo 14.11.

Mikkeli 29.11.



Ohjaaja: Heikki Paavilainen
Koreografia: Kirsi Keisanen
Skenografia: Jukka Saarman
Lavastus: Matti Rasi, Timo Karttunen
Kuiskaus ja tarpeisto: Eeva Kähärä
Suomennos: Jussi Törnvall /
puheosuudet: Heikki Paavilainen
Tuottaja: Jukka Saarman

ROOLEISSA:
Rosalinde: Laura Pyrrö
Eisenstein: Jukka Saarman
Prinssi Orlofsky: Marja Peura
Alfred: Ilkka Hämäläinen

>> Kesäistä operettitunnelmaa
Martinkievarilla.

<http://www.youtube.com/watch?v=jgM3sVLKtSg>

Die Fledermaus - Strauss

Achilleia + Subscribe 2 videos ▾



Johann Strauss
DIE FLEDERMAUS:
Overture

0:00 0:06 / 8:08

Enoch Arden, 1864 - Enoch Arden (translation to Finnish by Jussi Törnwall, Pekka Laiho, 2001)

Enoch Arden

"Enoch Arden" is a narrative poem published in 1864 by Alfred, Lord Tennyson, during his tenure as England's Poet Laureate. The story on which it was based was provided to Tennyson by Thomas Woolner.

"Enoch Arden" (watercolour painting by George Goodwin Kilburne)



The hero of the poem, fisherman turned merchant sailor Enoch Arden, leaves his wife Annie and three children to go to sea with his old captain, who offers him work after he had lost his job due to an accident; in a manner that reflects the hero's masculine view of personal toil and hardship to support his family, Enoch Arden left his family to better serve them as a husband and father. However during his voyage, Enoch Arden is shipwrecked on a desert island with two companions; both eventually die, leaving Arden alone there. This part of the story is reminiscent of Robinson Crusoe. Enoch Arden remains lost and missing for ten years.

He finds upon his return from the sea that, after his long absence, his wife, who believed him dead, is married happily to another man, his childhood friend Philip (Annie has known both men since her childhood, thus the rivalry), and has a child by him. Enoch's life remains unfulfilled, with one of his children now dead, and his wife and remaining children now being cared for by his onetime rival.

Tragically Enoch does not ever reveal to his wife and children that he is really alive, he loves her too much to spoil her new happiness, and Enoch dies of a broken heart.

The story could be considered a variation on and antithesis to the Classical myth of Odysseus, who after an absence of 20 years at the Trojan War and at sea found a faithful wife who had been loyally waiting for him.

Enoch Arden - Alfred, Lord Tennyson and Richard Strauss

Classicalreadings + Subscribe 5 videos

http://www.youtube.com/watch?v=WyqoODi_pPA

Uploaded by Classicalreadings on Apr 16, 2009
The epic melodrama Enoch Arden is a combination of one of Tennysons most popular works and a piano score by Richard Strauss. Details at: [link]
8 likes, 1 dislike

Click here and listen to [I Juninatt](#) ~ This is a song with the Swedish lyrics written by my cousin Inge Pasanen (Granholm) and the music composed by Jussi Törnwall. It will always remind me of the June midsummer evenings we celebrated with her and her family and our friend Jussi at “Villa Inge.” Jussi’s music is on the next pages with a letter he sent Inge’s daughter Pippi and us. This leaves us a beautiful memory of her in music and words.



Jussi, Stina Kokko, Pippi Kauranen



Inge, Sanna Kokko;



Inge, Jussi



Jussi, Matti Kauranen, Leena Granholm

Rakas Pippi ja te kaikki läheiset,

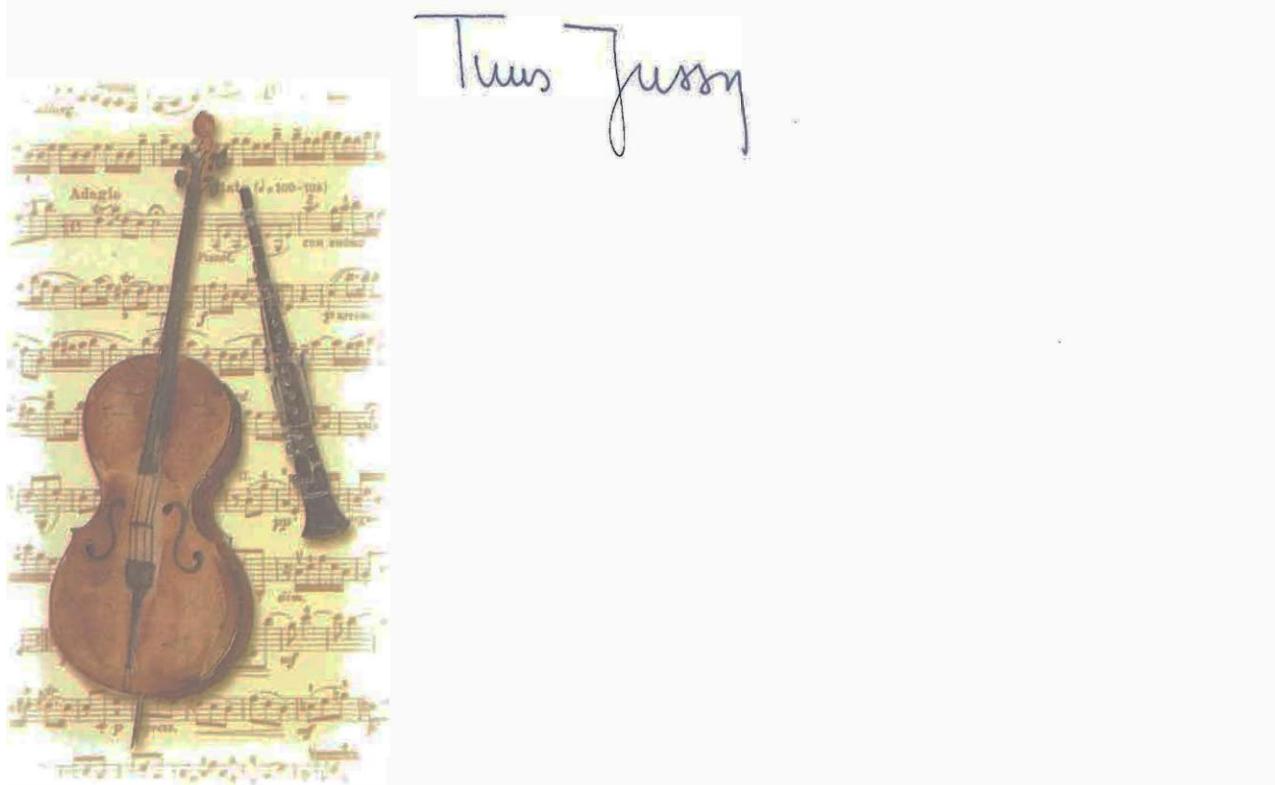
nuottieni lomasta löytyivät Ingen minulle kirjoittamat tai minulle kerran lähetämät runot, joita pyysin säveltämistä varten. Yksi niistä lienee Kokkolassa esitettykin.

Tässä runossa on herkkää keväät- ja alkukesän tunnelmaa - varmaan-kin Öjan tunnelmissa, rakkaassa paikassa syntynytä. Se oli Ingelle paikka ylitse muiden, ja on ajallaan tullut merkitsemään paljon myös minulle.

Neljänkymmenen vuoden ajan -niin kauan olen tuntenut Ingen! Syyskuussa 1964 tulin ~~M~~siikkiopistoon Ouluun ja vuosikymmenien lämin ystävytemme alkoi lähes saman tien. Ja se ei häviä rikkaista muistoista mihkinkään.

Lukiesani uudelleen Ingen runoja näin hänet kuin soivana hahmona silmissäni Öjan kevätyön kuulaassa valossa. Sävellaji löytyi kuin itsestään - G-duuri: lämpöä, valoa ja kypsää Elämää ja myötämieltä. Inge oli kaikkea täitä.

Kerrothan kaikille lämpimät ja mukanaelävät terveiseni,



JUNINATT

till ord av Ingeborg Pasanen

Tack för Din vänskap,
Din uppriktighet
Din musik.

Under alla dessa fyrtio år.

Minnen lever alltid

Jussi

I JUNINATT

Angelborg Paganen

JUSSI TÖRNWALL

Adagio e leggiero

Jag vet ej

The musical score consists of four staves of handwritten musical notation on five-line staves. The key signature is G major (one sharp). The time signature varies between common time (indicated by '8') and 2/4 time.

- Staff 1:** Features sixteenth-note patterns. Dynamics include *P Sempre*, *p*, and *f*. The lyrics "nå-gon härligare tid," "än vårens skira grönska, vad kan man mer sju" are written below the staff.
- Staff 2:** Features eighth-note patterns. Dynamics include *p*.
- Staff 3:** Features sixteenth-note patterns. Dynamics include *(Mellan spel) mf* and *p*. The lyrics "öns-Ka?" and "Ja," are written above the staff.
- Staff 4:** Features sixteenth-note patterns. Dynamics include *p*.
- Staff 5:** Features eighth-note patterns. Dynamics include *p*, *f*, *molto f*, and *a tempo*. The lyrics "denna skira, spröda grönska älskar jag Val allra mest; det är en ny och härlig bär - - jan" and "då natur-en skrud" are written below the staff.

-ar sig till fest.
 (Come prima)

Nu sitter jag i juni-natt Och
 kon-staterar lyck-lig, att skön är den jord. Du

crescendo mf

Her-re gav, som all-tid

vi — far nju — ta av!

mp mp p

diminuendo al fine

FINE

A.XI MMXV

Forest Spruce - Granholmen ~ Listen how the Forest Spruce (the Swedish lyrics about Granholmen) pictures us as a family. See the [Lyrics in English and Swedish](#), listen to the [Thorson's Arrangement](#) or to my [Granholm Arrangement](#). You can also see my [Music Notes](#). Jussi Törnwall has provided the [Lyrics in Finnish](#).

Kaj Granholm
G R A N H O L M E N

Sävellys: Lars Granholm

Jäi tumman metsän saarekkeelle kuusi yksinään.
Se kasvoi vuosikaudet, koivut, pajut vierellään.
Se juuriltaan ja iältään on vanhempi kuin muut,
se maasta latvaan kaunein on, se voittaa toiset puut.

Kun katson vankkaa runkoaan, se turvaa tarjoaa.
Sen latvakädet vihreät taivaalle kohoaa.
Kun katselen, niin juurillaan näen lasten kasvavan.
Nyt alullaan, vaan kuusikon näet kerran mahtavan.

Ja kuusten lailla lapseemme myös ympärillä on,
je vahvoin juurin elävät perheissä kuusiston.
Kun kerran olen vanhus painan lepoon harmaan pään,
ja sinne missä synnyinkin, vain sinne aina jään.

Kun olen poissa kuusiston te kuulkaa huminaa.
Sen tuuli toi - vai äänenikö teille laulaa saa?
Tuon tumman metsän saarekkeella tuulten laulut koit,
kun koivut, ikikuuset näet taas minut muistaa voit.

Kuurtaneella 8.IX MMV

*G. Granholm
Lars Granholm
Jussi Törnwall*

The Spruce Isle

*Deep in the forest, on an isle, a spruce stands all alone.
Among the birch and willow trees, the spruce there makes his home.
His roots are deep, his age is long, he knows he is the best.
He's standing tall, his crown is high, so far above the rest.*

*I marvel at his mighty chest, so broad and big around.
His crown is massive, way up high, a beauty, seldom found.
I look around, down at his feet, his sons are standing there.
They're tiny now, but soon will be, a mighty forest here.*

*We're all alike, just like this spruce, our sons were by our side.
They're rooted now, though spread around, this country far and wide.
Someday when I am old and bent, my crown will turn to gray.
And in this place, where I was born, that's where I want to stay.*

*Then when I'm gone, go in the woods, the wind you'll hear up high.
Is that the wind, or is it me, perhaps you heard me sigh?
Deep in the forest on an isle, a spruce stands all alone.
Among the birch and willow trees, that's where I'll make my home.*

Granholmen

*Djupt in i skogen på en holm, en gran så ensam står
Bland björk och vide buskar där, han växt i många år
Hans rot är djup, hans ålder hög, han över alla är
/: Från rot till top han vackrast är, nu bland de andra där :|/*

*Jag tittar på hans starka stam, så bred och stor; hans barm,
Hans top så grön sig sträcker upp, mot himlen skogens arm.
Jag ser omkring, ner vid hans fot, hans söner växa där,
Nu är de små, men snart vill bli, en mäktig granskog här.*

*På samma sätt som granen, våra barn är oss omkring
Med rötter fast de leva nu, i en familjering.
En dag när jag är gammal, grå, min tid skall gå förbi
Och här var engång jag var född, är var jag vill förbli.*

*När jag är bort, kom till Granholmen, hör på skogens sång
Är detta vinden eller mig, som du hör än en gång?
Djupt in i skogen på en holm, där vinden sjöng för dig,
Bland björk och höga granar du, kan ännu minnas mig.*

Fairy Woods-Keijujen Karkelo-Älv Skogen ~ Listen how the fairies were rediscovered in the forest. See the [Lyrics in English and Swedish](#), listen to listen to my [Granholm Arrangement](#). Jussi Törnwall has provided the [Lyrics in Finnish](#).

KEIJUJEN KARKELO

On metsikossa paikka missä keijut karkeloi,
Käyt koivun ohi niitylle, kun loistaa aamun koi.
He elää metsän kätköissä, ja heidät nähdä sain,
Taas tulin heitä katsomaan ja löysin muistot vain.

Niin heidän kanssaan käsikkäin metsässä kierrelle
Me jäimme niityn vihreyteen; kuin aamutuuli hyväillen
He elämästään kertoivat,, niin kerroin minäkin.
"Et meitä muistaen yksin jää" - sen tuolloin oivalsin.

Kun leikkieni metsään käyn en ketään nähda saa,
Vaan kenties lapsi minussa se heitä odottaa.
Kun olin lapsi aikoinaan, he mieleen jäivät vain.
Takaisin käännyin, lähdin pois, ja äänen kuulla sain:

"Voit aina meidät tavoittaa, sielusi tietää sen,
Ikuinen lapsi sinussa saa voimaa, suuruuden.
Kun kera lapsen sisäisen nyt elämäsi jaat,
Kun täitä lasta syleilet, myös meidät nähdä saat."

Kaj Granholmin alkuperaisen. englanninkielisen runon suomentanut

Jussi Törnwall

Kuortaneella. elokuun 13. päivänä MMX

Fairy Woods

There is a place deep in the woods where fairies used to play,
Walk past the birch and through the field where morning glories lay.
They used to live deep in the woods, I know, I've seen them there,
I've come to look for them once more, but I can't find them here.

They used to hold my hand in hand, we ran among the trees,
We used to lay in fields so green, and feel the morning breeze.
They used to tell me of their life, I told them of my own,
They said just think of all of us, and you won't be alone.

I'm in the woods where I would play, but there is no one there,
Perhaps the little child in me, thought they'd still be here.
I was a child, but now no more, they just lived in my mind,
I turned around and walked away, a voice I heard behind:

"We'll always be right here for you, just look within your heart,
The child in you will always be, the greatest of your part.
When you look within yourself, your inner child you'll see,
Embrace that child within yourself, that's where we'll always be."

Älv Skogen

Djupt in i skogen finns en lund, där älvor kom till dans,
Gå bakom björken, över ängen, i tidig morgon glans,
De bodde där bland skogens trän, jag vet, jag sett dem där,
Jag kom att se dem än en gång, men finner dem ej här.

Vi höll varandra hand i hand, vi sprang bland trädens sus,
Vi låg i gröna ängars famn, i sommar vindens brus,
De talade om deras liv, jag sade hur mitt var,
De sade: "Tänk om alla oss, allt vad vi har blir kvar."

Jag är i skogen nu som förr, men ingen ser jag där,
Kanhända barnet inom mej, trodde de var här,
Jag var ett barn men inte mer, de finnes kanske ej,
Jag vände om för att gå bort, en röst då kom till mej:

"Vi alltid finnes här för dej, se i ditt hjärta in,
Ditt indre barn vill alltid bli, en del utav ditt sinn,
När du söker inom dej, ditt indre barn är där,
Håll om det barnet som du har, för vi är alltid när".

Fairy Woods

Lyrics: Kaj Granholm

Lars Granholm

Duh voice

Duh voice

Nylon Guitar

Synth Strings

F A⁷ Dm F⁷ Gm D⁷ Gm C⁷

F A⁷ D⁷ G⁷ Gm C⁷

C⁷ F G⁷ Gm C⁷

F A⁷ D⁷ Gm C⁷ F F

1.-3.

4.

Kuortane, augusti 12. MMX

En jättevarm augustihälsning!

Och värme utstrålade också ur den stämningsfylda dikt och
Din komposition. Tack, att jag fick "vara med!"

Det är (tyvärr...) så sällan man upplever en harmonisk och naturlig enhet mellan ord och melodi, men i denna sång hade båda elementer funnit varandra. Din melodi följe så balanserat ordens och stavelsernas accent och betoning, och det gör det lätt för en sångare att framföra helheten mellan ord och ton så naturligt och utan besvär.

Man kan nog skriva vackra melodier och vackra ord, men i en sång borde de ha "hittat varandra." Och det har Du gjort!

Du hade också gjort en lyckad översättning med slutrim och allt. Engelska och svenska - ja, igen kunde man konstatera hur nära besläktade dessa språk är med varandra. Det skulle nog vara en utmaning att försöka översätta dikten till finska, även vad det musikaliska beträffar. Men det är nu bara så, att finskan har inga prepositioner, inga artiklar och orden tenderar att vara mycket långa. Och i översättningen måste man bevara det originala så långt som möjligt, metrik och "versmelodin" och då blir det svårt...

Kuortane, augusti 14. MMX

Hej igen!

Strax efter att jag postat brevet till Dig, på hemresan från byn, blev jag plötsligt tagen av en nästan överväldigande tanke: jag MÅSTE göra också en finsk översättning av Din brors fascinerande poem!

Väl hemma började jag göra de första utkasten som jag ingalunda var tillfredsställd med, men så småningom började både helheden och detaljerna utkristalliseras och här har Du nu min finskspråkiga tolkning. Den skall förstås heta antingen KEIJUJEN METSÄ, eller KEIJUKAIS-METSÄ eller KEIJUKAISTEN METSÄ. Din bror har använt "woods" i pluralis, men det passar inte till finskan. "Keijujen karkelo" som jag först rubricerade min översättning med kom antagligen spontant av första versens "Keijut karkeloi", men det passar inte som diktena namn.

Min översättning gäller alltså bara dikten. Men jag konstaterade, att finska ord är också sångbara, men inte på långt nära i alla fraser - antingen måste notbilden förändras en aning eller sen måste texten reduceras in vissa ställen för att anpassa sig till olika notvärdens och betoninger.

Lasse, hälsa Din bror och berätta åt honom att ni har bågge två givit mig en stor inspiration att dra mitt strå i stacket vad denna färtrollande poem och dess tonsättning beträffar. Tack!

Kuortane, september 5. MMX

Hej, Lasse!

Tack för Ditt skönt klingande brev! Fairy Woods gör gott för själen och hjärtat - Din musik utstrålar den värme man ganska sällan i dessa mer eller mindre hektiska tider får uppleva. Det är så mycket i musiken nu förtiden, i musiken och tonsättningen som - alla tekniska färdigheter och kunnande till fölts lämnar en oberörd. Men inte Du. Tack för det!

Den inspelning Du skickade åt mig skulle säkert passa bra för en blandad kör - tonläget är inte för högt (vilket gör att många arrangemanger för kören låter mer eller mindre oolidliga), och melodin är så naturlig att den omedelbart inpräglas i minnet.

1 Erik IX The Saint King Of Sweden

m. Christine Björnsdotter Queen Of Sweden b. 1124
 [daughter of Björn Haraldsson "Jernside" Prince and Katarina Ingessdotter Princess Of Sweden]
 2 Knut I Eriksson King Of Sweden b. Abt 1145 d. 8 Apr 1196
 m. Cecilia Johansdotter Queen Of Sweden b. Abt 1149 d. 8 Apr 1196
 [daughter of Johann Sverkersson Prince Of Sweden]
 3 Sigrid Knutsdotter Princess Of Sweden
 m. Knut Birgersson Riksjarl of Sweden b. 1162 d. 1208
 [son of Birger "Brosa" Bengtsson Folkunga and Brigida Haraldsdotter Queen Of Norway]
 4 Cecilia Knutsdotter af Bjälbo
 m. Filip Birgersson af Aspenäs

5 Johan Filipsson af Aspenäs

m. Ingeborg Svantepolksdotter Skarsholm b. Bef 1272 d. 1341
 [daughter of Svantepolk Knudsen Till Viby Skarsholm and Bengta Sunadotter Folkunga]

6 Knut Jonsson Blåå b. 1270 d. 1347

m. Catharine Bengtsdotter Folkunga
 [daughter of Bengt Magnusson Lejon (Folkunga) and Sigrid Den Fagra]

7 Cecilia Knutsdotter Blåå b. 1288 d. 1350

m. Bo Nilsson Natt Och Dag b. 1281 d. 1327

[son of Nils Sigridason Natt Och Dag]

8 Bo Bosson Natt Och Dag b. 1322 d. 1389

m. Carin Pedersdotter Fargalt

9 Sten Bosson till Ekhult Natt Och Dag b. 1351 d. 1411

m. Ingeborg Karlsdotter

10 Bengt Stensson Natt Och Dag b. 1380 d. 1451

m. Kristina Magnusdotter Marinasons ätt b. 1380 d. 1435

11 Måna Bengtsson Natt Och Dag b. _____ d. 1473

m. Ermegård Fikkesdotter Bulow

m. Märta Plata Klausdotter

12 Kristina (Kerstin) Månsdotter Natt Och Dag

m. Sigge Larsson Sparre d. 1509

13 Ingeborg Siggesdotter Sparre

m. Krister Klasson Horn m. 1518 b. 1480 d. 1520

[son of Klas Henriksson Horn and Kristina Kristersdotter Frille]

m. Göran Hansson

14 Brita Kristersdotter Horn Af Kanckas b. 1520 d. 1580

m. Nils Andersson Boije af Gennäs

15 Göran Nilsson Boije af Gennäs b. 1540 d. 1617

m. Anna Göransdotter Högsjögårdsläkten b. 1560

[daughter of Göran Hansson till Högsjögård and Metta Tönnesdotter Tott]

16 Claes Boije af Gennäs b. _____ d. 1618

m. Anna Larsdotter Fleming d. 1632

[daughter of Lars Hermansson Fleming and Anna Henriksdotter Horn Af Kanckas]

17 Göran Claesson Boije b. _____ d. 1646

m. Estrid Uggla d. 1688

[daughter of Claes (Vice Admiral) Uggla and Beata Hansdotter Wachtmeister at Björkö]

18 Claes Göransson Boije b. 1641 d. 1663

m. Anna Christina Cronstierna

[daughter of Michael (Struberg) Cronstierna and Brita Axelsdotter Stålarm]

19 Märtha Christina Boije af Gennäs b. 1684 d. 1749

m. Carl Klick b. 1685 d. 1759

[son of Henrik Klick and Helena Lindsay]

20 Brita Helena Klick b. 1713 d. 1747

m. Bengt de la Motte b. 1703 d. 1762

[son of Jakob Henrik de la Motte and Elsa Johansdotter Galle]

21 Märta Charlotta de la Motte b. 1746 d. 1800

m. Adolf von Rehausen b. 1737 d. 1812

22 Adolf Gotthard von Rehausen b. 1770 d. 1852

m. Carolina Sofia Richter b. 1779 d. 1876

[daughter of Jakob Christian Richter and Aurora Pettersdotter Wegelius]

23 Hedvig Rosina Helena von Rehausen b. 1819 d. 1911

m. Lars Gustaf Wilhelm Törnvall b. 1819 d. 1893

[son of Otto Wilhelm Törnros and Anna Helena Gestrin]

24 Lars Emil Törnvall b. 1861

m. Beda Maria Enberg b. 1868

[daughter of Karl Enberg and Engla Charlotta Renvall]

25 Martin Johannes Törnvall b. 1893

m. Elli Irene Vesala b. 1900 d. 1985

[daughter of Kaarlo Vesala and Karoliina Voutilainen]

26 Jussi (Kaarle Johannes) Törnvall

Erik den helige

*Uppslagsordet **Sankt Erik** omdirigerar hit. För fler betydelser, se **Sankt Erik** (olika betydelser)*

Erik den helige	
	
	Stockholms tredje sigill, känt från 1376, visar hur man då trodde att Erik den helige såg ut.
Regeringstid	ca 1155-1160
Företrädare	Sverker den äldre
Efterträdare	Magnus Henriksson eller Karl Sverkersson
Gemål	Kristina, ättling till Inge den äldre
Barn	
1.	Knut (senare kung av Sverige)
2.	Filip
3.	Katarina (gift med Nils Blaka)
4.	Margareta (gift med kung Sverre Sigurdsson av Norge)
Ätt	Erikska ätten
Född	ca 1120
Död	ca 1160
Begravd	Gamla Uppsala kyrka, flyttad till Uppsala domkyrka

Erik den helige, *Erik Jedvardsson, Erik IX, Sankt Erik*, räknas som kung av Sverige i slutet av 1150-talet. Enligt en dansk krönika, i sin äldsta nu bevarade form från 1400-talet, utövade han kungamakten i Västergötland 1158, och skall ha dött omkring 1160-62, och att han i ett äktenskap med Kristina Björnsdotter, dotterdotter till Inge den äldre, blev far till kung Knut Eriksson. Erik grävdes i Gamla Uppsala och hans kvarlevor överfördes senare därifrån till Uppsala domkyrka, troligen i juli 1273. En osteologisk undersökning av kvarlevor från hans relikskrin har visat att en av personerna vars ben låg i skrinet dog av ytter väld, troligen halshuggning.



Sankt Erik avbildad på kolonnen till Birger Jarls staty

Den historiska personen

Utöver det som står ovan finns inte mycket att säga om Erik som historisk person. Uppgiften om hans patronymikon Jedvardsson härrör från västnordiska berättande källor, bland annat Sverre Sigurdsson saga, och är endast indirekt och svagt styrkt i samtida svenska källor genom omnämndet av Joar Jedvardsson i kretsen kring sonen Knut. Denne Joar har antagits vara identisk med en bror till Erik om vilken man dock med säkerhet vet endast att hans namn började med bokstaven J. Enligt en litterär konstruktion heter brödernas far Jedvard Bonde. Någon sådan person kan dock inte återfinnas i historiska källor. Det har också på mycket lösa grunder antagits att fadern kan ha varit engelsman, men det antagandet bygger i sin tur på ett helt obevisbart antagande om namnets ovanlighet i 1100-talets Sverige.

Uppifterna om hustrun Kristina och hennes härstamning från Inge Stenkilsson kommer från två olika av varandra oberoende källor, Vitskölkrönikan och Knytlingasagan, och kan därför betraktas som relativt sakra. Exaktare än så kan släktskapen inte fastställas. Beroende på vilken kungalängd man väljer att lita på efterträddes Erik av Magnus Henrictsson eller Karl Sverkersson. Den sistnämnda uppgiften finns i Västgötalagens kungalängd som också uppger att Erik dog en våldsam död. En påvebulla utfärdad av Alexander III talar om en kung som blivit ihjälslagen under ett fylleslag - "in potacione et ebrietate" - nu hyllas som helgon, och påven som till sin fasa erfarit att denne man dyrkas som ett helgon påbjuder därför att denna osed ovillkorligen måste upphöra. Denne kung har ofta tolkats som Erik den helige, men det finns andra kandidater.

Enligt legender skulle han även ha lett det första korståget till Finland 1155. Notisen i Vitskölkrönikan som styrker att Erik 1158 var kung åtminstone över Västergötland handlar om Varnhems kloster. Enligt krönikan ville Eriks hustru Kristina komma åt en del av den egendom som hennes släktning Fru Sigrid skänkt till Varnhem, och trakasserade därför på olika sätt munkarna där. En del av dem flyttade då till Jylland där de grundade Vitskøls kloster. Av denna krönika finns inte någon äldre bevarad variant än från 1400-talet.

Eftersom ytterst få saker fakta är kända om Erik har forskare med tiden kommit att betrakta honom som en del av ett legendhistoriskt problemkomplex snarare än ett personhistoriskt. Den mest extrema ståndpunkten intogs av Lauritz Weibull som ansåg att Erik var ett fall där historievetenskapen måste acceptera ett "negativt resultat", det vill säga att källmaterialet är så fragmentariskt att det inte ens i grova huvuddrag går att rekonstruera Erik den heliges liv och regeringstid. Någon historieskrivning om Erik den helige är överhuvudtaget inte möjlig. Weibulls elev Sture Bolin intog en något mildare ståndpunkt och det är i huvudsak hans 1951 publicerade resultat som senare uppslagsverk bygger på. Men redan Bolins artikel handlar mycket mer om helgonkuloten och tidigare forskares uppfattningar än om kung Erik och Nationalencyklopedin har lyckats komprimera alla säkert kända fakta om kung Erik till en enda mening.

Det källkritiska huvudproblemet med en helgonlegend är att dess syfte inte är att återge fakta om personen utan att legitimera dennes helgonstatus. Man kan därför inte lita på en enda sakuppgift i en helgonlegend och man kan vara helt säker på att för personen ofördelaktiga uppgifter har utelämnats. Erik verkar ha varit en närmast betydelselös parentes som kung, möjligen inte ens formellt erkänd i hela riket. Att han kom att spela en stor roll som postum symbol för den erikska ätten och som lokalt helgon återspeglar snarare efterträdarnas (ättlingarnas) makt än hans egen.

Helgonlegenden

Utgångspunkten för de legendhistoriska studierna är alltså den legend som författades tidigast omkring 1270 i syfte att få till stånd en kanonisering av Erik. Den äldsta bevarade handskriften med legendens standardversion, *Registrum Upsalense*, är från 1344 och förvaras i Riksarkivet. I den finns bland annat det tidigaste kända omnämndet av Eriks påstådda korståg till Finland, ett för hans samtida källor helt okänt företag.

I British Museum finns en äldre och betydligt kortare version i ett breviarium skrivet i slutet av 1200-talet för Linköpings stift. Standardlegenden har levnadsbeskrivning ("vita") och beskrivning av 50 mirakel. Den är ursprungligen författad av priorn i Sigtuna dominikankonvent, sedermera biskopen i Västerås Israel Erlandsson och måste alltså ha varit färdig senast 1311 då han dog. Kort därefter, 1314, nämns för första gången ett S:t Eriks kapell i Uppsala.

Erik den helige dog enligt Erikslegenden den 18 maj 1160. Legenden, som utpekar Magnus Henriksson som Eriks baneman eller som anstiftare till mordet, berättar i en version följande om dödssätt och -plats:

"Den dagen var Kristi Himmelsfärdens fest, då han (kung Erik) efter vår Herre skulle vinna martyrpalmens och fara till himmelen. Den dagen beväistade han mässan i heliga trefaldighetskyrkan på berget som kallas Vår Herres Berg och där nu domkyrkan står. Då bars bud till honom av en av hans män att utanför staden funnos fiender och att det vore rådligt att möta dem med vapen."

Han sägs då ha svarat: *"Låt mig i lugn åhöra denna högtids stora begängelse; jag hoppas till Herren att det som må återstå av gudstjänsten det skola vi högtidligent få höra annorstädés.' När han sagt detta överlämnade han sig åt Gud, gjorde korstecknet, lämnade kyrkan, väpnade sig och sina män, och gick med dem - fastän de var få - manligen mot fienderna. Dessa började striden och sände sitt stridsfolk mest mot konungen. När Herrens Smorde låg slagen på marken tillfogade de honom sår på sår, de pinade och drev spe med den redan halvdöde, och högg vanvördigt av hans vörnadsvärda huvud. Så gick han segrande från krig till fred och utbytte saligen det jordiska riket mot det himmelska."*



En medeltida träskulptur som har ansetts vara ett av underlagen till Eriksbilden i Stockholms stadsvapen. Träskulpturen står i Roslags-Bro kyrka, men anses idag föreställa Sankt Olof.

S:t Eriks källa

Efter Eriks död rann enligt legenden en källa mirakulöst upp på den plats där hans blod först utgjöts. Avrättningen skall ha skett på den öppna platsen söder om domkyrkan i Uppsala och här stod fram till 1700-talet Sankt Eriks kapell. Sedan 1500-talet utpekas *Sankt Eriks källa* vid S:t Eriks torg på domkyrkans norra sida, mellan kyrkan och Fyrisån; vissa källor tyder dock på att medeltidens Sankt Eriks källa var den nuvarande Slottskällan, 500 meter söder om domkyrkan. Källan vid S:t Eriks torg var en viktig vattentillgång för människor och djur i flera århundraden. Från mitten av 1600-talet var den ihopkopplad med olika tekniska vattensystem. Källan har tidigare varit inbyggd i en enkel träbyggnad och i samband med att den höga stenmuren byggdes på 1850-talet tillkom i stället den nuvarande gjutjärnspumpen tillverkad vid Hälleforsnäs bruk i Södermanland. I slutet av 1800-talet anslöts källan till pumphuset vid Islandsfallet för att Uppsalaborna via vattenledningar skulle kunna få sitt vatten direkt hem till hushållen.^[1] Källan har numera sinat men år 2007 kopplades gjutjärnspumpen samman med det kommunala vattenledningsnätet och genom moderna system rinner det nu åter dricksvatten ur källan^[2].

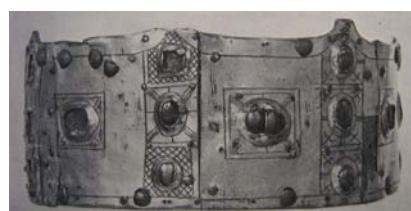


S:t Eriks källa med pumphuset från 1850-talet tillverkat vid Hälleforsnäs bruk.

Helgonkulten

Den döde kungen begravdes i Gamla Uppsala kyrka. Lanseringen av Erik som helgon skedde under sonen Knut Erikssons långa regeringstid 1167-1195/96. I Vallentunakalendariet finns S:t Eriks dag upptagen bland helgonfesterna omkring 1198. Av ett påvälgat indulgensbrev från 1256 framgår att vallfärder till graven i Gamla Uppsala förekommit under en tid och även järtecken omtalas.

Efter de märkliga händelserna kring Eriks död, tog man tillvara hans kvarlevor. Relikskrinet fördes år 1273 från dåvarande domkyrkan i Gamla Uppsala till domkyrkobygget i Östra Aros, nuvarande domkyrkan. Den 18 maj varje år fördes skrinet i procession mellan den nya och den gamla domkyrkan, och skrinet kunde bäras runt i eller utanför domkyrkan även vid andra tillfällen.



"Erik den heliges krona". En krona av förgylld koppar av tidigmedeltida typ. Kronan är om den verkliga burits av Erik Sveriges äldsta kungakrona. Det är dock osäkert om den ursprungligen stället prytt någon helgonbild.

Ungefär vid den tid (1298) som Israel Erlandsson arbetade med legendframställningen började ärkebiskopen i sin titulatur ta upp martyrerna Laurentius och Erik som förstärkning till apostlarna Petrus och Paulus. Byggandet av det ovannämnda S:t Erikskapellet har förmodligen också påbörjats vid denna tid.

Den heliga Birgitta bidrog till Erikskultens fortlevnad liksom måltavlan för hennes bistra kritik Magnus Eriksson. Kung Magnus föreskrev att en årlig Eriksfest skulle firas även i Oslo. Vid mitten av 1300-talet hade kulten fått enhetliga former i hela riket med ett *Officium proprium*, bestående av hymner och läsestycken på rimvers. Rimofficiet blev senare kompletterat av Nicolaus Hermanni med antifoner och responsorier.

Från 1376 finns Erik dokumenterad i Stockholms stadssigill och har sedan dess återfunnits i stadens stads vapen, och även gett namn åt bland annat Sankt Eriksgatan, Samfundet S:t Erik och S:t Eriksmedaljen.

Birgittinerna exporterade på 1400-talet Erikskulnen även till Tyskland och England. Kort Rogge den äldre, far till Strängnäs biskopen Kort Rogge, instiftade ett S:t Eriksaltare i Danzig. Eriksofficiet finns bevarat även i brevierier från Nidaros, Lund, Roskilde och Odense.

Erik har fortsatt att figurera i en mängd andra sammanhang ända in i modern tid.

Äktenskap och barn

Erik var gift med Kristina Björnsdotter, ättling till kung Inge den äldre.

Barn

1. Knut, kung av Sverige 1167-1196.
2. Filip^[3].
3. Katarina, gift med Nils Blaka.
4. Margareta, gift med kung Sverre Sigurdsson av Norge.

Källor

[1] Uppsalamuseet

[2] http://www2.unt.se/avd/1,1826,MC=77-AV_ID=789719,00.html

[3] Lars O. Lagerqvist & Nils Åberg *Litet lexikon över Sveriges regenter* Vincent förlag, Boda kyrkby 2004 ISBN: 91-87064-43-X s. 14

- Carl M. Kjellberg, *Erik den heliges ättlingar och tronpretendenter bland dem*, Historisk tidskrift 1923.
- Christian Lovén, *Erikskulnen i Uppsala - dubbelhelgonet och den långa stationsvägen*, Årsboken Uppland 2004.
- Svenskt biografiskt lexikon, band 14.
- Bengt Thordeman (red), *Erik den helige - historia, kult, reliker* (Stockholm 1954).
- Lauritz Weibull, "Erik den Helige", i *Stockholms blodbad och andra kritiska undersökningar* (Stockholm 1965).



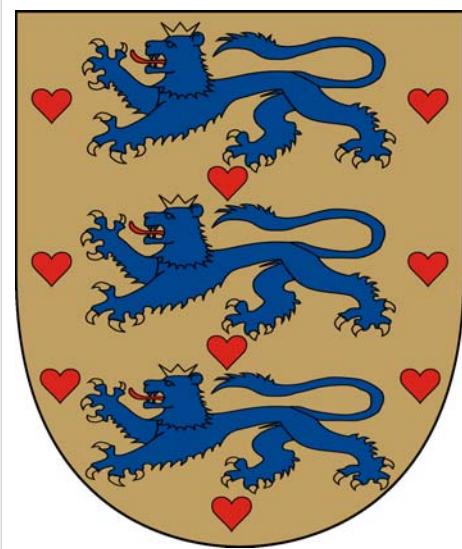
Erik den heliges relikskrin, tillverkat av Hans Rosenfält i Stockholm och skänkt 1580 av Johan III. I samband med att relikskrinet tillverkades överflyttades Erik den heliges och ett andra i Uppsala domkyrka förvarade helgon ben över från ett antal äldre skrin till detta.

Kristina Björnsdotter

Kristina Björnsdotter, född på 1120-talet, död cirka 1170, svensk drottning 1156-60, gift med kung Erik den helige.

Biografi

Kristina var dotter till prins Björn Haraldsson Järnsida av Danmark och prinsessan Katarina Ingessdotter av Sverige. Hon blev gift med sin kusin Erik den helige omkring 1149. Med honom fick hon barnen Knut, som blev svensk kung 1167 och Margareta, som blev drottning av Norge. Kristina är mest känd för sin konflikt om markägande med klostret i Varnhem, för vilken påven ville få henne bannlyst. Drottning Kristina gjorde anspråk på Varnhem som sitt arv, efter Fru Sigrid. Kristina ska ha trakasserat munkarna så i den milda grad att munkarna valde att flytta till Danmark och där skapa Vitskøl kloster (1158). Kristina ska vid makens mord ha flytt med sonen, troligen till Danmark.



Gamla danska kungaättens vapen

Barn

1. Knut, kung av Sverige 1167-1196.
2. Filip
3. Katarina, gift med Nils Blaka.
4. Margareta, gift med kung Sverre Sigurdsson av Norge.

Källor

- Åke Ohlmarks: *Alla Sveriges drottningar*
- Spåren av kungens män. Maja Hagerman. ISBN:91-518-2927-4 Utgiven på förlaget Rabén Prisma, 1996
- *Nationalencyklopedin*, Bokförlaget Bra Böcker AB, Höganäs (1992)

Företrädare: Rikissa av Polen	Drottning av Sverige 1156–1160	Efterträdare: Birgitta Haraldsdotter
---	--------------------------------------	--

Knut Eriksson

Knut Eriksson	
	
Kung Knut ^[1] avbildad på en vägg i Dädesjö kyrka	
Regeringstid	1167-1195 el. 1196
Företrädare	Karl Sverkersson
Efterträdare	Sverker den yngre
Föräldrar	Erik Jedvardsson och Kristina Björnsdotter
Född	Senast på 1140-talet
Död	1195 eller 1196
Begravd	Varnhems kloster

Knut Eriksson, född senast på 1140-talet, död 1195 eller 1196, var kung av Sverige från 1167, samt son till Erik den helige och Kristina Björnsdotter av Danmark.

Knut var gift med en till namnet okänd svensk kvinna, om vilkens släktförhållanden man endast vet att hon hade en bror som hette Knut. Genom ett påvebrev från 1193, som bevarats i avskrift, vet man att hon under en livshotande sjukdom avlade avhållsamhetslöfte och gick i kloster efter att ha tillfrisknat. Kung Knut ansökte senare hos påven om att hon skulle befrias från löftet.

Barn:

1. Jon, död 1205 i slaget vid Älgarås
2. Knut, död 1205 i slaget vid Älgarås
3. Joar, död 1205 i slaget vid Älgarås
4. Erik, svensk kung 1208-1216
5. Sigrid, gift med Magnus Broka

Biografi

Efter att hans far dödats omkring 1160 besegrades Knut av sina motståndare och tvingades fly från riket. Enligt en långt senare krörikeuppgift (från 1400-talet) uppehöll han sig tre år i Norge. Denna uppgift saknas dock i de norska kungakronikorna och beror troligen på att krönikeförfattaren förväxlat Knut med hans son Erik. Knut återkom 1167 och dödade då (enligt Västgötalagens kungalängd) kung Karl Sverkersson på Visingsö. Därefter hade han en tid att utkämpa strider med Karl Sverkerssons släktingar Kol och Burislev, vilka för den sverkerska ätten gjorde anspråk på kronan med understöd från Danmark. Efter att konkurrenterna besegrats och dödats (cirka 1172-1173) var Knut under tjugotre år (enligt Västgötalagens kungalängd) obestrihd herre över Sverige.

Från Knut Erikssons tid härrör det första kända svenska handelstraktatet med ett annat rike – i detta fall Lübeck. Det ingicks genom hans jarl Birger Brosa mellan Knut Eriksson och hertig Henrik Lejonet av Sachsen. Knut upprättade också omkring 1185 diplomatiska förbindelser med England och fick i det sammanhanget bland annat en rustning som gäva av den engelske kungen Henrik II. Enligt Sverres saga fick Knut (och de övriga nordiska konungarna) 1195 ett brev med anhållan om militärt bistånd av den bysantske kejsaren Alexios III Angelos. Knut upprätthöll även goda förbindelser med den norska kungen Sverre Sigurdsson som 1185 gifte sig med Knuts syster Margareta, men relationerna med de danska kungarna var mer spända.



Knut Erikssons sigill

Enligt medeltida annaluppgifter anfölls och brändes Sigtuna 1187 under Knuts regeringstid av sjörövare, enligt Erikskrönikan från Karelen, men arkeologiska utgrävningar har numera fastslagit att det inte finns något brandlager i Sigtuna som kan knytas till denna uppgift. Enligt samma källor blev ärkebiskopen vid samma tillfälle dödad vid Almare-Stäket.

De äldsta bevarade originalbreven av en svensk kung är utfärdade av Knut. Av de nio bevarade originalbreven gäller åtta Viby kloster vid Sigtuna. Det förekom även en omfattande myntning under Knuts tid.

Knut dog en naturlig död 1195 (eller 1196) och begravdes i Varnhemsklostret i Varnhem. Här finns flera hundra år senare lätt resa en gravsten över honom. En sammantagen bedömning ger vid handen att

Knuts långa regeringstid kan ses som den tid då den svenska statsmakten på allvar börjar etablera sig efter kontinentalt mönster med en skriftlig centraladministration och dokumenterade diplomatiska förbindelser med andra riken. Hur förtjänsten för detta ska fördelas mellan kung Knut och hans jarl Birger Brosa är dock inget som källorna kan ge besked om.

Han efterträddes som kung av sin företrädares son, Sverker den yngre.

Fiktion

Knut Eriksson är en viktig person i Jan Guillous trilogi om Arn Magnusson, där han är en nära vän till Arn. Även hans drottning är en viktig person i trilogin. I verkligheten känner man inte längre till hennes namn, men i de här böckerna heter hon Cecilia Ulfsdotter och är bästa vän till Arns älskade, Cecilia Algotsdotter. Cecilia Ulfsdotter fick i Gudhemsklostret namnet "Cecilia Blanka", då hon var blond till skillnad från sin rödhåriga väninna Cecilia Algotsdotter, som i stället fick heta "Cecilia Rosa". I filmerna och TV-serien, som baseras på de här böckerna, spelas kung Knut och drottning Blanka av Gustaf Skarsgård och Fanny Risberg. Den unge Knut Eriksson spelas av Johan Arrenius.



Knutts gravkammer i Varnhem

Källor

[1] Litet lexikon över Sveriges regenter ISBN 91-87064-43-X s. 15

Denna artikel är helt eller delvis baserad på material från Nordisk familjebok, Knut (<http://runeberg.org/nfbn/0232.html>), 1911.

Sigge Larsson (Sparre)

Sigge Larsson (Sparre), även kallad Sigge Laurensson den yngre, födelseår okänt, död 1509, var en svensk storman och riksråd. Han var son till Lars Siggesson, häradshövdingen i Vilske härad, och Ingeborg Bengtsdotter (Laurens Björnssons ätt) och sonson till väpnaren Sigge Larsson den äldre, äldsta kända medlem av ätten Sparre.

Sigge Larsson sårades i slaget vid Brunkeberg 1471. Han utnämndes senast 1479 till riksråd, var från 1485 häradshövding i Viste härad och hade vid sin död Lidköping som förläning. Han sätsegård var först Skofteby i Norra Hären socken och senare Ågården i Råda socken.

Sigge Larsson var gift med Birgitta Bengtsdotter (Öra) och Kristina Månsdotter (Natt och Dag), den senare dotter till Måns Bengtsson (Natt och Dag).

Barn:

- Karin, gift med riksrådet Lindorm Brunsson (Forstenaätten)
- Barbro, gift med riksrådet Nils Olofsson (Vinge)
- Margareta, gift med Nils Krumme
- Ingeborg Siggesson (Sparre), död före år 1545, gift med Göran Hansson (Stiernsköld)^[1], Krister Klasson (Horn) (1518) och Åke Klasson (Tott) (1524)
- Hebbla, gift med riksrådet Erik Joakimsson Fleming
- Lars Siggesson (Sparre), död 1554, riksmarsk
- Jöran Siggesson (Sparre), död sannolikt 1521 under Gustav Vasas revolt mot det danska styret.

Noter

[1] *Svenska adelns ättar-taflor*, Gabriel Anrep (<http://runeberg.org/anrep/4/0199.html>)

Källor

- Svenskt biografiskt lexikon

Externa länkar

- <http://runeberg.org/sverhist/3/0453.html>
- <http://runeberg.org/anrep/4/0067.html>
- <http://www.nad.riksarkivet.se/sbl/Presentation.aspx?id=6160>

Slaget vid Brunkeberg

Slaget vid Brunkeberg	
Del av unionskrigen under Kalmarunionens tid	
 <p><i>Sten Sture d.ä. intåg i Stockholm,</i> målning av Georg von Rosen (1864).</p>	
Ägde rum 10 oktober 1471	
Plats	Brunkebergsåsen, Stockholm
Resultat	Avgörande seger för unionsmotståndarna
Stridande	
Unionsmotståndarna, det så kallade Sturepartiet	Unionsarmén under Kristian I
Befälhavare	
Sten Sture den äldre	Kristian I
Styrka	
Okänt	Okänt
Förluster	
Okänt	Okänt

Slaget vid Brunkeberg utkämpades den 10 oktober 1471 på Brunkebergsåsen, på nuvarande Norrmalm i Stockholm, mellan den unionsfientliga hären, under den svenska riksföreståndaren Sten Sture den äldres befäl (som kämpade för att lösgöra Sverige från Kalmarunionen), och den unionsvänliga, som leddes av den danske kungen Kristian I.

Slaget utkämpades huvudsakligen av svenskar på båda sidor men har i äldre nationalistisk historieskrivning framställts som en del av ett svenskt befrielsekrig där Danmark var huvudmotståndaren. Den huvudsakliga mottsättningen var dock inte nationell (utom möjligen i propagandan), utan gällde snarare en kombination av maktpolitiska och ekonomiska intressen.

Slagets förlopp

Torsdagen den 10 oktober 1471 omkring klockan 11 på förmiddagen kom Sten och Nils Bosson Sture med ryttare och fotfolk fram till trakten av nuvarande Hötorget i Stockholm. Sten Sture planerade att fånga de kungatrogna (anhängarna till Kristian I) i ett kniptångsliknande anfall. Han skulle anfalla från väster, Nils från öster, och Knut Jönsson Posse från Stadsholmen som vi idag kallar Gamla stan.

Skottlossningen blev livlig. Bland annat träffades Kristian I i ansiktet av en kula från en hakebössa. Han förlorade några tänder och måste dra sig tillbaka. Slutstriden inleddes när Nils stora trupp bröt fram ur skogen norr om åsen och Knut Posse samtidigt anföll från Stadsholmen. Anfallet kom så plötsligt att de kungatrogna trupperna vid Sankta Klara kloster skars av från sin huvudstyrka och kunde oskadliggöras. Kung Kristian flydde med resterna av sin här mot skeppen på Käpplingen (idag Blasieholmen). Många kungatrogna druknade när unionsmotståndarna förstörde bron dit. Sten hade därvid vunnit slaget. På slagfältet låg mängder av stupade och sårade.

Minnet av slaget

Efter slaget vid Brunkeberg ansågs Sten Sture som en hjälte. Han dog år 1503 och begravdes i Strängnäs domkyrka. Herr Stens seger förevigades i skulpturgruppen Sankt Göran och draken i Storkyrkan. Sten symboliseras här av riddaren S:t Göran som räddar jungfrun Sverige från den danska draken Kristian. En kopia i brons finns på Köpmannabrinken i Stockholm. Ytterligare en version av motivet finns på taket till Stockholms stadshus. På Brunkebergstorg, i trottoaren utanför Riksbankens lokaler, finns fem brunnslocksliknande medaljer som påminner om slaget (utförda av Bo Andersson).

Rötger Ingesson Jägerhorn

Direct Lineage from: Rötger Ingesson Jägerhorn to: Jussi (Kaarle Johannes) Törnvall

- 1 **Rötger Ingesson Jägerhorn** b. Abt 1130
- 2 **N.N. Rötkersson Jägerhorn**
- 3 **Jürgen Jägerhorn** b. Bef 1265 d. Aft 1300
- 4 **Rötger Jürgensson Jägerhorn af Spurila** b. Bef 1300 d. Aft 1320
m. Brita Jönsdotter Galle b. 1300 d. Aft 1341
[daughter of Jöns Rasmusson Galle and Else Laurisdotter]
- 5 **Göran Jägerhorn af Spurila**
m. Ingeborg Nilsdotter
- 6 **Ingeborg Göransdotter Jägerhorn af Spurila**
m. Nicolaus Olofsson Tawast b. 1355 d. 1433
[son of Olof Jönsson Tawast and Karin (Katarina) Finke]
- 7 **Catharina Nilsdotter Tawast** b. 1390 d. 1470
m. Gödick Henriksson Fincke (äldre ätten) b. 1390 d. 1467
[son of Henrik Fincke and Metta Stensdotter Fincke]
- 8 **Elin Gödigsdotter Fincke**
m. Filipus Ivarsson
- 9 **Elin Filipusdotter** b. 1450 d. 1495
m. Herman Magnusson Fleming b. 1440 d. Bef 1490
[son of Magnus Klasson Fleming and Elin Nilsdotter Kurck]
- 10 **Peder Hermansson Fleming** b. 1480 d. 1532
m. Elin Hansdotter Lydeke b. 1490 d. 1543
[daughter of Hans Lydeke and Kerstin Henriksdotter Finkenberg]
- 11 **Herman Persson Fleming** b. _____ d. 1583
m. Gertrud Håkansdotter Hand d. 1585
- 12 **Lars Hermansson Fleming** b. _____ d. 1602
m. Anna Henriksdotter Horn Af Kanckas d. 1602
- 13 **Anna Larsdotter Fleming** b. _____ d. 1632
m. Claes Boije af Gennäs d. 1618
[son of Göran Nilsson Boije af Gennäs and Anna Göransdotter Högsjögårdsläkten]
- 14 **Göran Claesson Boije** b. _____ d. 1646
m. Estrid Uggla d. 1688
[daughter of Claes (Vice Admiral) Uggla and Beata Hansdotter Wachtmeister at Björkö]
- 15 **Claes Göransson Boije** b. 1641 d. 1663
m. Anna Christina Cronstierna
[daughter of Michael (Struberg) Cronstierna and Brita Axelsdotter Stålarm]
- 16 **Märtha Christina Boije af Gennäs** b. 1684 d. 1749
m. Carl Klick b. 1685 d. 1759
[son of Henrik Klick and Helena Lindsay]
- 17 **Brita Helena Klick** b. 1713 d. 1747
m. Bengt de la Motte b. 1703 d. 1762
[son of Jakob Henrik de la Motte and Elsa Johansdotter Galle]
- 18 **Märta Charlotta de la Motte** b. 1746 d. 1800
m. Adolf von Rehausen b. 1737 d. 1812
- 19 **Adolf Gotthard von Rehausen** b. 1770 d. 1852
m. Carolina Sofia Richter b. 1779 d. 1876
[daughter of Jakob Christian Richter and Aurora Pettersdotter Wegelius]
- 20 **Hedvig Rosina Helena von Rehausen** b. 1819 d. 1911
m. Lars Gustaf Wilhelm Törnvall b. 1819 d. 1893
[son of Otto Wilhelm Törnros and Anna Helena Gestrin]
- 21 **Lars Emil Törnvall** b. 1861
m. Beda Maria Enberg b. 1868
[daughter of Karl Enberg and Engla Charlotta Renvall]
- 22 **Martin Johannes Törnvall** b. 1893
m. Elli Irene Vesala b. 1900 d. 1985
[daughter of Kaarlo Vesala and Karoliina Voutilainen]
- 23 **Jussi (Kaarle Johannes) Törnvall**

Jägerhorn af Spurila

Jägerhorn af Spurila är en gammal finsk-svensk adelsätt med nr 114 på Sveriges Riddarhus och nummer 5 på Finlands Riddarhus. Den svenska grenen slocknade 1877. Ätten fortlever i Finland och i USA. En gren har återflyttat till Sverige och har representationsrätt på Sveriges Riddarhus sedan 1978.

Ätten är av gammalt frälse från Pemar i Egentliga Finland. Exakt datum för adlande kan ej fastställas. Väpnaren Nils Pedersson i Hevonpää, som nämns 1464 och som för ett upphängt jakthorn i sigillet den 10 mars 1471 har ansetts vara stamfader för ätten. Frälsemannen Nisse Pedersson nämns som mycket sannolik farfar, och väpnaren Peder Nilsson som en sannolik far till Nils Pedersson i Hevonpää. Nisse Pedersson ägde frälsejord i Pemar; han frändömdes mark i Loppis i samband med Nyköpings recess 1396 (genomförd i Finland 1405) och vidimerade en fastighetsaffär 1399. Peder Nilsson deltog i ett möte mellan frälsemän i Åbo 1439.

Genom överste Christer Classon af Spurila blev ätten introducerad vid riddarhusets instiftande i Sverige 1625 under nr 86 bland adelsmän, vilket nummer sedermera ändrades till 114. Namnet Jägerhorn af Spurila dokumenteras först 1634 i Ridderkapets och Adelns protokoll, troligen för att göra skillnad med ätten Jägerhorn af Storby, med liknande vapensköld, som då tog introduktion. Ätten uppflyttades till riddarklassen 1778. Immatrikulation på Finlands riddarhus ägde rum den 12 januari 1820 under nr 5.

I äldre genealogiska verk framställs ätterna Jägerhorn af Storby och de frälsesläkter med samma namn och liknande vapen i Hertonäs invid Helsingfors, varifrån ätten Jägerskiöld har sitt upphov, som utgreningar från ätten Jägerhorn af Spurila. Senare forskning anger dock att ett gemensamt ursprung för ätterna inte kan påvisas.

Enligt en fantasifull släktsägen har ätten Jägerhorn af Spurila sina rötter i Finland på 1100-talet då stamfadern skulle ha varit Erik den heliges vapendragare. Denna släktsägen sammanför ätterna Jägerhorn af Storby och Jägerskiöld som utgrانingar till ätten Jägerhorn af Spurila. En släkttavla från 1769 anger släktsägningen enligt följande:

"Denne Ätt är så gammal at Nobilitations tiden ei med visshet kan utsättas, dock är af Familiens Förfäder för Sanning berättat, at Stamfadren för denne ätt har varit Rötker Ingesson, hvilken Konung Eric IX:de eller den Helige Kallad, tagit til Vapn Dragare för dess ansenliga och vackra växt, samt ovanliga Styrka och mandom, under högst bemätte Konungs varelse i Finland på 1150 talet, och vid återresan till Sverige tagit honom med Sig. Denne Rötker Ingesson skall år 1160 vid en drabbning emellan de Svenske och Danske anfört en Fänica Ryttare och skall hafva haft ett horn efter den tidens, hvarmed gafs teckn: Enär han anföll de Danske, dref han dem til rygga och förfölgte dem med den häftighet, at han kom alt bakom ryggen Danska Armeen, och under det han förfölgte dem, blåste han victoria i sitt horn, hvaröfver Danska Armeen blef förskräckt, tog til flyckten och lämnade sina Öfvervinnare ansenligt byte, hvaraf Dannemarcks Kyrcka, en half mil ifrån Upsala blef upbygd, och Han blef sedan kallad Jagarhorn [...]." (Se Danmarks kyrka)

Några kända personer **Jägerhorn (af Spurila)** i historien:

- Georg Henrik Jägerhorn, generallöjtnant, deltog i Gustaf III:s ryska krig 1788-90 och var överkommendant på Stockholms garnison 1808.
- Fredrik Anders Jägerhorn, överstelöjtnant, chef för Karebens dragoner. Bror till Reinhold Johan Jägerhorn och far till bröderna Fredrik Adolf Jägerhorn och Johan Anders Jägerhorn (d.y.).
- Johan Anders Jägerhorn (d.y.), överstelöjtnant, deltog i Gustav III:djes 1772 års revolution, en av Anjalamännen, bror till Fredrik Adolf Jägerhorn.
- Fredrik Adolf Jägerhorn, överste, landshövding, kommandanten Carl Olof Cronstedts anförtrodde på fästningen Sveaborg. Bror till anjalamannen Johan Anders Jägerhorn.
- Reinhold Johan Jägerhorn, överstelöjtnant, känd för sina uttalanden vid riksdagen 1765–66 om Finlands styvmoderliga behandling.
- Carl Johan Jägerhorn, guvernör, sonson till Reinhold Johan Jägerhorn.

Danmarks kyrka

Danmarks kyrka	
Kyrka	
	
Danmarks kyrka	
Land	Sverige
Län	Uppsala län
Trossamfund	Svenska kyrkan
Stift	Uppsala stift
Församling	Danmark-Funbo församling
Koordinater	
Invigningsår	1300-talet

Danmarks kyrka är en kyrkobyggnad i Danmark som tillhör Danmark-Funbo församling i Uppsala stift. Den ligger cirka 8 kilometer sydost om Uppsala. Kyrkan nämndes för första gången 1291. I närheten av kyrkan finns ett tiotal runstenar som har kristen text och kors inristat. Danmarks kyrka är en tegelkyrka vars äldsta delar är från 1300-talet. På slutet av 1400-talet fick kyrkan i stort sett det utseende som den har i dag. Kyrkans har därefter, både invändigt och utvändigt, tillbyggts och ändrats bland annat efter de bränder som härjade kyrkan 1699 och 1889.

I närheten ligger Linnés Hammarby och åren 1758-1778 var Danmarks kyrka Carl von Linnés hemkyrka.

Varifrån namnet Danmark härstammar vet man inte, men det finns flera teorier. Enligt Olaus Magnus Historia om de nordiska folken (7:15) har kyrkan *för beständigt fått sitt namn efter fiendens hemland, enär den präktiga byggnaden uppförts för krigsbyte, som tagits från honom, och sålunda står där som ett evärdeligt minnesmärke över de fallna.* En annan teori är att namnet kommer ifrån danskar och daner. Efterleden *-mark* betyder i gamla ortnamn skog eller skogskant. Danmark skulle således betyda "Danernas skog" och skulle kunna varit en plats där daner bott eller slagit sig ner. En ytterligare annan teori är att förleden *dan-* kommer ifrån fornordiska ordet *dank* som betyder blöt eller sank. Danmark skulle alltså betyda "skogen vid de sanka ängarna". Den senare teorin är den som har stöd av ortnamnforskare i dag.^[1]

Kyrkobyggnaden

Kyrkan har målningar av Johannes Rosenrod och Albertus Pictor. Kyrktuppen är från slutet av 1800-talet och fick år 1989 utnämningen *Årets kyrktupp*. Korfönstren är från 1958 och gjorda av Julia Lüning.

Galleri



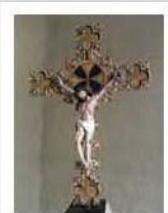
Interiör



Målningar av Albertus Pictor



Kyrkfönster
vid altaret



Krucifix



Runstenen U 945

[Runstenen](#) står utanför [Danmarks kyrka](#), strax norr om huvudportalen. [Fot](#) som signerade inskriften var en framstående runmästare som var verksam under mitten av [1000-talet](#).

Inskriften i translitterering

sikniutr auk auiþr litu raisa stain
at ofaik faþur sin kuþ hialbi anthans
auk kusmoþiR

Inskriften i översättning

"Signjut och Åvid läto resa stenen efter
Ofeg, sin fader. Gud och Guds moder
hjälpte hans ande. Fot ristade runorna."

